

Het Tau des hemels is als de buigingen van een oude boog.
Verheven wie teneergedrukt wordt, ondergeschikt wie zich verheft.

Overvloedig hebben die weg nemen,
niet meer kunnend zijn die toegevoegd hebben.

Daarom is het Tau des hemels nemend die overvloed hebben,
maar vermeerderend wat niet meer kan.

Het Tau van personen neemt wat niet meer kan,
maar dient daarmee het overvloedige.

De waarlijke zou over kunnen hebben,
maar hebzucht dient de dwaler.
Wie 's hemels Tau bevestigd heeft, die eindigt.

De klinker is, maar heeft niet in bezit.
Volbrengt, maar blijft er niet bij stilstaan.
Zo wenst de verdienstelijke diens grootsheid niet hard te tonen.